

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici
hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent,
vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

Ca. 15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

39. *Videns Centurio quia sic clamans expirasset, ait: Verè hic homo filius Dei erat.*

EX P O N E N S haec verba Calvinus, ait non insolatum tantum vigorem qui ad mortem usque integer persliterat, sed potius constantem in Dei nomine inuocando perseverantiam à Centurione laudatam fuisse. Utunque hic posterior sensus minus probabilis videatur, quum hic Centurio homo gentilis & incredulus de perseverantia in Dei nomine inuocando parum follicitus fuisse videatur, & altera expositio prior omnium fere interpretationem communis sit, & literæ conformior; quando ille clamor ab Euangelista notatus non de inuocatione, sed de ipsa exspiratione Christi loquatur (aī enim Marcus, *Emissa voce magna expirauit: videns autem Centurio quod sic clamans expirasset*, id est, tam firmis lateribus & tanto corporis viro quasi adhuc integer animam posuisset) tamen huiusmodi est, vt à Caluino tanquam verior delectus, contra aliam Caluini blasphemiam circa Christi Passionem imprimis faciat. Si enim constantem in Dei nomine inuocando perseverantiam Christus tenuit, quod haud dubie est verissimum, quomodo in verbis Christi paulo præcedētibus, *Deus meus, Deus meus, quare me dereliquisti? vox desperationis Christo elata est*, & horrore correptus quasi Deo aduerio iam esset exitio deuotus illa verba protulit, quæ omnia & territoria Caluini Christo affingere ad illa verba super Matthæum declaravimus? Hæc ipsa Caluini confessio ad alteram illam blasphemiam eius refutandam sola sufficit. Illa quoque alia hemis impij verba, quibus ait, illa Marci verba tractans. *Pater, omnia tibi possilia sunt, Christo in horro oranti nihil spes fuit, ut in rebus deploratis fieri solet, ex eadem hac eius confitente luculenter refutantur.* Si enim constans in Christo era in Dei nomine inuocando perseverantia, profectò semper etat in Christo spes firma (neque enim Dei nomen inuocat, qui non sperat) falsumque & blasphemum est, *nihil spes Christi fuisse, sicut in deploratis rebus fieri solet*, quum in horro Patrem inuocaret. Ita ad Caluini blasphemias refutandas ipse nobis Caluinus sufficit: quia aliqua interdum vera etiam mendacissimus loquitur, & suorum alioqui mendaciorum magistri mendaces parum sunt memoræ.

IN

*Caluini
blasphem-
mia ex
seipso re-
futata.
Ad Matt.
cap. 27.
ver. 47.*